

JÚDÁS LEVELE

Júdás így kezdi levelét:

Júdás, Jézus Krisztus szolgája, Jakabnak pedig testvére

A „szolga” szó görög megfelelője a „dulos”, ami rabszolgát jelent. Júdás hozzáteszi azt is, hogy Jakab testvére, ami valószínűleg a vér szerinti rokon kapcsolatra utal. Máté evangéliumának 13. fejezetében arról olvasunk, hogy Jézus hatalmas tömegeket vonzott, amin sokan megdöbbenek, és feltették a kérdést: *„Hát nem az ács fia ez? Nem Máriának hívják-e az anyját, testvéreit meg Jakabnak, Józsefnek, Simonnak és Júdásnak?”* Ennek alapján leszögezhetjük, hogy Júdás nem csak Jakab testvére, hanem Jézus féltestvére is volt.

Márk evangéliumában szintén Jézus testvéreként emlegetik Jakabot és Júdást is. A Katolikus Egyház ötlete az a tévtanítás, miszerint Mária élete végéig szűz maradt. A Bibliából azt is tudjuk, hogy Jézus testvérei sem hittek benne, mire Jézus így reagált: *„Sehol sem vetik meg a prófétát, csak saját hazájában és a maga házában.”*

Amikor Jézus egy alkalommal Kapernaumban szolgált és a tömeg szüntelen tolakodása ill. az emberi szükségletekre való odafigyelés következtében nem tudott pihenni majd 24 órán keresztül, Mária és a testvérei eljöttek, hogy kimentsék a tömegeből.

Amikor Jézus feltámadt a halálból, akkor a testvérei is hívőkké lettek, és Jakab lett az egyház egyik vezetője. A másik Jakab, János testvére, nagyon hamar távozott az egyházból, mert István vértanú után hamarosan ő is mártírhálált halt Jézus követése miatt. *„Abban az időben Heródes király kegyetlenkedni kezdett a gyülekezet egyes tagjaival. Jakabot, János testvérét pedig karddal kivégeztette. Amikor látta, hogy ez tetszik a zsidóknak, azzal folytatta, hogy elfogatta Pétert is. Miután elfogatta Pétert, börtönbe vetette”* azzal a szándékkal, hogy másnap elővezetteti és kivégezteti. Azon az éjszakán viszont egy angyal felköltötte álmából Pétert és kivezette a börtönből.

Tehát Jakab, Jézus testvére, lett a korai egyház egyik vezetője és szóvivője. Amikor az Apostolok Cselekedetei 15. fejezetében felmerült a pogányok törvényhez való viszonyának kérdése, akkor Jakab volt az, aki az egyház végső döntését közzé tette, majd a határozatot elküldték az antiókhiai pogány gyülekezetnek. A levélben Krisztusban való hitükben bátorította a pogánykeresztényket és felmentette őket a mózesi törvényekkel szemben való kötelezettségek alól.

Júdás, Jézus Krisztus szolgája, Jakabnak pedig testvére, köszöntését küldi az elhívottaknak, akiket az Atya Isten szeretett, és a Jézus Krisztus megtartott:

Amikor az Ószövetségben felépítették a szent sátort, elkészítették, valamint felszentelték azokat az eszközöket is, amelyeket az istentisztelet során használtak. Ilyenek voltak például a kelyhek, az asztalok és a tányérok. A felszentelés annyit jelentett, hogy kizárólag istentiszteleti célokra különítették el őket.

Amikor az életünket elkötelezzük Isten mellett, megszenteltté válunk, vagyis az életünk Isten használatára van elkülönítve, és többé nem használhatjuk saját céljainkra.

irgalom, békesség és szeretet adassék nektek bőségesen.

Szeretteim, miközben teljes igyekezettel azon fáradoztam, hogy közös üdvösségünkről írjak nektek, szükségesnek láttam, hogy ezt az intést megírjam: küzdjete a hitért, amely egyszer s mindenkorra a szentekre bízott.

Eredetileg Júdás csak az üdvösség témájáról szeretett volna írni a hívőknek, de amint hozzálátott a levél írásához, a Szentlélek megváltoztatta a témát, és arra készítette, hogy bátorítsa a hívőket, hogy küzdjenek a nekik adott hitért. Ez egy nagyon érdekes példája annak, hogy a Szentlélek felülbírálta Júdás levelének eredeti szándékát, és megváltoztatta annak témáját.

Mert belopóztak közétek bizonyos emberek, akik régóta elő vannak jegyezve erre az ítéletre: istentelenek, akik a mi Istenünk kegyelmét kicsapongásra használják, és a mi egyedüli uralkodónkat és Urunkat, Jézus Krisztust megtagadják.

Ezek az emberek belopóztak az egyházba, ami a mai időkben is így van. Sok olyan ember van az egyházban, akik a szolgálat leplét veszik fel magukra, de ugyanakkor megtagadják a mi Istenünket és az Úr Jézus Krisztust. Megdöbönt, hogy egyes - „tiszteletesnek” nevezett - emberek milyen nézeteket vallanak a napi és a lelki dolgok tekintetében. Hasonlóak azokhoz, akik a korai egyházba is befurakodtak, az egyház már az elejétől fogva ennek az átoknak volt kitéve. Ezek az emberek azt hitetik el magukról, hogy az Urat, a Krisztust szolgálják, de valójában a sátán ültette őket a gyülekezetbe azért, hogy aláássák az egyszerű emberek hitét.

A sátán rájött arra, hogy az egyházat nem tudja elpusztítani szemtől szembeni harcban, és úgy döntött, hogy belülről lát neki a pusztításnak, és a nyílt támadás helyett inkább csatlakozott az egyházhoz. Az egyház mai legnagyobb fenyegetettsége nem kívülről jön, hanem a belső romlottságából fakad.

Ezek az emberek azt állítják, hogy mindegy hogyan élünk, mert Isten kegyelme mindent betakar, azt csinálhatunk amit akarunk, mert Isten úgymint megbocsát. A kegyelmet tehát saját érdekükben, a kicsapongásaik elfedésére próbálják felhasználni. Péter is figyelmeztetett azokra akik kiforgatták Pál azon szavait, amelyeket a Római levélben írt: „*De ahol megnövekedett a bűn, ott még bőségesebben kiáradt a kegyelem;... Mit mondjunk tehát? Maradjunk a bűnben, hogy megnövekedjék a kegyelem? Szó sincs róla!*” Itt azokhoz szól, akik azt állították, hogy romlott életük Isten kegyelmét és szeretetét bizonyítja. Azt vallották ugyanis, hogy még egy olyan romlott, kicsapongó személyt is szerethet Isten, mint ők.

Emlékeztetni akarlak pedig titeket arra, jóllehet minderről tudtok, hogy amikor az Úr a népet egykor kiszabadította Egyiptom földjéről, azokat, akik nem hittek, később elpusztította.

Érdekes, hogy milyen gyakran kell minket emlékeztetni olyan dolgokra, amelyeket már eddig is tudtunk. Péter azt írta egyik levelében, hogy „*ezért ezekre mindig emlékeztetni foglak titeket, bár ismeritek mindezt, és a közöttünk jelenlevő igazságban szilárdak vagytok. De helyesnek tartom, hogy míg ebben a földi porsátorban vagytok, emlékeztetéssel ébresztgesselek titeket.*” Júdás is hasonlóképpen ír itt.

Isten kihozta Izráel gyermekeit az egyiptomi szolgaságból, és az volt a szándéka, hogy az Ábrahámnak megígért földre vigye őket, egy olyan gazdag földre, amely a sajátjuk lehet, ahol saját házakat építhetnek, saját kertük lehet, és a saját munkájuk gyümölcsreiből ehetnek majd.

Amikor azonban elérték az új föld határára, Kádes Barneába, és a képek elbátortalanító híreket hoztak az ígért földjén lakó óriásokról, akkor meghátráltak, és elvesztették a hitüket. Többé nem hitték, hogy Isten állja a szavát és nekik adja a földet. Hitük hiánya, és az emiatti meghátrálás volt az akadálya annak, hogy megkapják mindazt, amit Isten nekik szándékozott adni. Panaszkodni kezdtek Mózesnek, hogy minek hozta idáig őket? - azért, hogy elveszenek a pusztában? Ha bemennek arra a földre, akkor mindnyájan meghalnak, állították. Végül Isten így szólt: *„Nem mentek be arra a földre, amelyről esküvel ígértem, hogy ott fogtok lani ... de a gyermekeiteket beviszem”*.

Isten, szeretetének megnyilvánulásaként, meg akarta őket áldani, ugyanakkoregy dicsőséges életet akar neked is adni, amely állandó kapcsolatot jelenthet Vele. Jézus azt mondta: *„én azért jöttem, hogy életük legyen, sőt bőségben éljenek”*. Ezt a bővülő életet akarja Isten elérhetővé tenni számodra, de a hit hiánya meg fog ettől fosztani. Elképesztő, hogy a hit hiánya mennyire akadályozza Isten munkáját és áldásait.

Az Ószövetségben olvashatunk Jóramról, Szamária királyáról. Benhadad, a szíriai hadsereg vezetője megtámadta Szamáriát, és elvágta az élelmiszer utánpótlás minden útját, körbevették a várost, és halálra éhezettették az embereket. Már majdnem sikerült teljesen kiéhezettetni őket, mert egy szamár koponyáját 80 ezüstért árulták a városban, és az emberek elkeseredésükben a saját gyerekeiket főzték és ették meg. A király szerint mindez Elizeus próféta hibájából történt, és kiadta a parancsot, hogy fejezzék le a prófétát.

Elizeus annyira tehetséges próféta volt, hogy mindig tudta, hogy mi történik a színpalak mögött. Amikor Benhadad a hadseregének vezetőivel titkos megbeszélést folytatott, Elizeus mindent tudott erről, és jelentette ezeket a királynak, és ezáltal a király minden támadási szándékot meg tudott hiúsítani. Benhadad a saját embereit vádolta árulással, mivel lehetetlennek tartotta, hogy más módon szivárognon ki az információ. Az udvari emberek azonban Elizeus prófétára hártották a vádakot: *„Az Izráelben levő Elizeus próféta megmondja Izráel királyának még azokat a dolgokat is, amelyekről te a hálószobádban beszélsz.”*

„Elizeus a házában ült, és vele voltak a vének. A király kiküldte egyik emberét, de még mielőtt a követ odaért volna hozzá, ezt mondta Elizeus a véneknek: Látjátok, ez a gyilkos fajzat ide küldött, hogy a fejemet vétesse! Ügyeljete, és amikor a követ ideér, zárjátok be az ajtót előtte, és nyomjátok az ajtót vele szemben, mert urának a léptei hallatszanak a nyomában. Még beszélt velük, amikor a követ már oda is ért hozzá, és ezt mondta: Látod, milyen baj származott az ÚRtól! Miért várjak még tovább az ÚRra?!” Kopogtak az ajtón, az emberek elfogták a küldöncöt, és jött is utána Jóram király és az egész vezetés. A király Elizeust vádolta a történelemért, de a próféta a király szemére vetette, hogy a baj tőle származik, hiszen bevezette a bálványimádást és a nép szívet eltávolította Istentől. Majd hozzátette: *„Holnapra Szamária kapujában egy hordó lisztet 100 forintért fognak árulni.”* A király tanácsosa erre így reagált: *„Még ha az ÚR megnyitná is az ég csatornáit, akkor sem történhetik meg ez.”* Nem hitte el Isten ígérését. Elizeus pedig így válaszolt: *„Majd meglátod a saját szemekkel, de nem eszel belőle.”*

Azon az éjszakán Isten a szíriaiakat arra készítette, hogy egy általuk az egyiptomi hadsereg harci szekereinek tulajdonított zaj miatt elmeneküljenek a táborukból, hátrahagyva a teljes felszerelést és az összes élelmiszert. Reggel kinyitották a szamáriai kapukat, hogy az emberek, akik halálra éheztek, kimehessenek, és megszerezhessék a hátrahagyott javakat. A király azt mondta a tanácsosának, hogy menjen le a kapuhoz és tartson rendet az emberek között, de az emberek olyan éhesek voltak, hogy halálra taposták a tanácsost. Látta Isten gondoskodásának eredményét, de nem ehetett belőle – ez a hitelenség ára. Amikor Isten megtartja az ígérését,

még akkor sem részesülhet belőle a hitetlen ember. Titeket is visszatarthat a hitetlenségetek Isten áldásaitól.

Izráel gyermekeinek hitetlenségéről olvashatunk a zsoltárokból: *„Sokszor kísértették az Istent, megbántották (korlátozták) Izráel Szentjét.”* A hitetlenségünk abból ered, hogy Isten helyett saját magunkra nézünk. A körülményeket, a helyzetet vizsgáljuk, és azt mondjuk, hogy ez nem lehetséges. Számba vesszük önmagunkat, az eszközeinket, a képességeinket, és a végkövetkeztetésünk az, hogy mindezt lehetetlen megcsinálni. A hit azonban az Istenre való figyelésből ered! Ha Istenre figyelünk, akkor nem nézünk az adott helyzetre.

Amikor Ábrahám 100 éves volt, és a felesége, Sára, 90 *„akkor Isten ígéretét sem vonta kétségbe hitetlenül, sőt megerősödött a hitben dicsőséget adva Istennek, és teljesen bizonyos volt afelől, hogy amit Isten ígér, azt meg is tudja tenni.”*

Júdás levelében Izráel gyermekeinek engedetlensége az első példa arra, hogy Isten áldásait nem tudjuk magunkévá tenni, ha hitetlenek vagyunk.

Második példa:

Azokat az angyalokat is, akik nem becsülték meg a maguk fejedelemségét, hanem elhagyták saját lakóhelyüket, örökkévaló bilincsekben és sötétségben tartja fogva annak a nagy napnak az ítéletére.

A Biblia utal arra, hogy az angyaloknak kb. egyharmada lázadt fel a sátánnal együtt Isten uralma ellen. A Jelenések könyvében János látta a sárkányt, amelyet levetettek a mennyből, és a farka segítségével a csillagok egyharmadát sodorta magával – az Szentírásban a csillagok gyakran utalnak az angyalokra. Tudjuk, hogy sok olyan angyal van, amely nem tudta megtartani az eredeti lakhelyét. Ugyanakkor az özönvíz előtt az angyalok egy része együtt élt az emberekkel: *„Abban az időben, amikor az istenfiak bementek az emberek leányaihoz, és azok gyermekeket szültek nekik - sőt még azután is -, óriások éltek a földön.”*

Az angyalok Isten jelenlétében éltek, Isten szolgái, akik az Ő hívivői és munkásai voltak. Ezek a dicsőséges, a megváltott embernél fejlettebb szintű teremtmények elhagyták saját lakóhelyüket, és most örökkévaló sötétségben várják a nagy nap ítéletét.

A harmadik példa:

Ugyanígy Sodoma és Gomora, meg a körülöttük levő városok, amelyek ezekhez hasonló módon paráználkodtak, és idegen test utáni kívánság hajtotta őket, például szolgálhatnak, amikor az örök tűz büntetését szenvedik.

Isten tüzet és kénköves esőt küldött Sodomára és Gomorára, és elpusztította ezeket a városokat. Pedig ezek a városok egy gyönyörű, vízzel bőségesen ellátott völgyben terültek el, trópusi időjárással, kitűnő földekkel, amelyek különösebb erőfeszítés nélkül ontották az élelmiszert magukból.

A primitív kultúrák kifejlődésének első lépéseként az ember képes annyi élelmiszert termelni, hogy életben tartsa önmagát. A fejletlen területeken az emberek ma is egész nap csak azért dolgoznak, hogy megtermeljék a létfontosságú élelmiszereket. A társadalom fejlődése során az

ember képes többet termelni, mint a saját szükséglete. Így a mezőgazdasági termelési fölösleg az alapja minden társadalom fejlődésének.

Adott tehát az ember aki saját maga állítja elő az élelmet a maga és a családja számára, maga készíti a szerszámokat. Egy másik ember nagyon tehetséges például az ekék gyártásában, és elkezd csak az ekékkel foglalkozni, mert mások több élelmet tudnak termelni, mint amennyire szükségük van, és így az ekéért a fölösleges élelmiszert oda tudják adni cserében. A társadalom fejlődése a termelési fölösleg hatására kezdődik el.

A Jordán folyó völgyében, ahol Sodoma és Gomora terült el, hatalmas fölöslegeket tudtak termelni, mivel a föld bőséges termést hozott, ezért nem kellett olyan sokat dolgozni azért, hogy a saját étkezési szükségleteiket betöltsék. Ezékiel könyvéből értesülünk arról is, hogy Sodomában bőséggel volt kenyér és sok szabad ideje volt az embereknek. Ez a hely tehát egy természeti előnyt élvezett, ez által egy előnyös szociális helyzetet biztosíthatott volna. Ehelyett viszont az emberek arra használták a szabadidejüket, hogy a test kívánságainak hódoljanak: a homoszexualitás teljesen bevett szokás lett, a szexuális perverzió mindennapos volt. Isten végül tűzzel és kénköves esővel pusztította el őket.

De mindezek ellenére ezek az álmodozók is ugyanúgy beszennyezik a testüket, megvetik Isten felségét, és káromolják a mennyei hatalmasságokat.

Pedig még Mihály angyal sem mert káromló ítéletet kimondani, amikor az ördöggel vitatkozva küzdött Mózes testéért, hanem azt mondta: „Dorgáljon meg téged az Úr!”

Az Ószövetségből tudjuk, hogy az Úr temette el Mózeset, sohasem találták meg a testét. Valahol Moáb területén halt meg, betekintethett az Isten által ígért földre, de nem léphetett be oda. Valószínű, hogy az Úr Mihály arkangyalt küldte el, hogy temesse el Mózeset, aki útközben találkozott a sátánnal, és elkezdett vele vitatkozni Mózes teste fölött. Mihály az ördög ellen még egy káromló szót sem mondott, csak azt, hogy „Dorgáljon meg téged az Úr!”

Egy kissé aggódom azokért az emberekért, akik állandóan az ördögöt dorgálják. Én személyesen soha sem akarok szembeszállni az ördöggel, mindig azt szeretném, ha az Úr állna közöttünk. Soha nem merném azt mondani, hogy „Megdorgállak téged, sátán!” Ki vagyok én, hogy megdorgálhassam őt? Ki vagy te? „Jézust ismerem, Pálról is tudok, de ti kik vagytok?”

Még Mihály, az egyik leghatalmasabb mennybéli angyal sem mondott egyetlen káromló ítéletet sem – az Úrra bízta inkább. Ezek a tévtanítók azonban káromolták az egyház vezetőit, az apostolokat. Hányszor és hányszor próbálták Pál mondanivalóját is kiforgatni – „Nem is valódi apostol,” mondták, „csak egy köpönyegforgató.” Pedig Pált Isten választotta volt, de a tévtanítók úgy akartak kitűnni, hogy az Isten által használt embereket káromolták.

Az embereknek ma is ez kedvenc szórakozásuk, még Billy Graham-ben is hibát keresnek, és azt gondolják, hogy ha megtalálták, akkor elmondhatják, hogy egy szinten vannak vele. Saját magukat úgy próbálják előtérbe hozni, hogy másokon taposnak. Valaki egyszer azt mondta, hogy „Soha nem jutsz szilárd talajra, ha iszappal dobálózol.” Mégis, sok embernek ez az életfilozófiája.

Ezek viszont káromolnak mindent, azt is, amit nem ismernek;

Elképesztő, de mégis igaz, hogy sokan káromolják Isten munkáját, de közben fogalmuk sincs arról, hogy miről beszélnek. Soha nem voltak itt, nem látták, nem tapasztalták meg. Megjelentek

már újságban, magazinokban cikkek arról, hogy mi történhet itt a Calvary Chapel-ben, főleg a hippy időkben. Egy tekintélyes ügyész azt mondta, hogy „voltam már ott, és láttam, hogy a fiatalok meztelenül másznak fel a fákra, hogy ott olvassák a Bibliájukat” – olyan dolgokról beszélnek örültségeket, amelyekről halvány fogalmuk sincs, de nem veszik maguknak a bátorságot, hogy utána járjanak a dolgoknak.

amit pedig oktan állatok módjára ösztönösen ismernek, abba belepusztulnak.

Még az ösztönükbe táplált dolgokat is romlottá teszik.

Jaj nekik, mert Kain útján indultak el, pénzért Bálám tévelygésére adták a fejüket, és Kóré lázadása szerint vesznek el.

Kóré azzal vádolta Mózeset, hogy a saját testvérét nevezte ki főpapnak, és szerinte a lévitáknak is ugyanannyi joguk van a papsághoz, mint Áronnak. Kóré elveszett, amikor megnyílt a föld és elnyelte őt.

Ezek szennyfoltok szeretetvendégségeiteken, akik szemérmetlenül veletek lakmároznak és hizlalják magukat. Olyanok, mint a szél sodorta, víz nélkül való fellegek, mint az ősz végi gyümölcstelen fák, amelyek gyökerestül kiszakítva kétszer halnak meg;

Azon a földön az esőt mindig tárt karokkal várták, mert nagy része sivatag. A felhők kialakulása idején az emberek már előre örültek, mert végre eső lesz! A felhő az eső ígérete volt, de ezek az emberek víz nélküli fellegekhez hasonlítottak, mert csak ígérettek minden jót, de az eső csak nem jött el, a szél elsodorta őket.

A gyümölcstelen fák is csak a gyümölcs ígését hordozzák. Nekünk van egy barackfánk, és már sokszor megfogadtam, hogy kivágom, mert tavasszal gyönyörű virágokkal van tele, és még kis barackok is formálódnak rajta, de végül mindig leesnek, anélkül, hogy kifejlődött gyümölcsöt hoznának. Megmondtam a fának, hogy ha csak egy ehető barackot terem, akkor életben hagyom. Ez a fa is mindig csak ígéret, de soha nem terem.

mint a tenger megvadult hullámai, amelyek saját szégyenüket tajtékozzák, bolygócsillagok, akikre az örök sötétség homálya vár.

A Gyehenna a sátán és követői örökkévaló hazája. Jézus azt mondta a Gyehennáról, hogy egy külső sötétség. A tudósok olyan galaxisokat is felfedeztek, amelyek a Földtől kb. 12 milliárd fényévyire vannak. Jelenlegi tudásuk szerint ez a világegyetem végső határa. Egy hatalmas új csillagvizsgálót állítottak fel Hawaii szigetén, és abban reménykednek, hogy olyan csillagrendszer fényét tudják befogni, amelyeknek fénye még el sem ért a Földre.

Mi van, ha a legtávolabbi galaxison túl utazol mondjuk 100 millió fényévyi távolságra? Számomra a világűr végtelennek tűnik, és nem tudom elképzelni, hogy valahol van egy hatalmas felirat, hogy EZ A VILÁGEGYETEM VÉGE. A galaxisokon túl teljes sötétség uralkodik. Voltatok már teljes sötétségben? Ha barlangokban jártok és lekapcsolják a lámpákat, akkor olyan sötét lesz, hogy szinte tapintani lehet a sötétséget. Hihetetlen érzés! Nagyon ritkán fordul elő az emberrel. Nos, a galaxisokon túl is teljes a sötétség, és ez egy tökéletes hely arra, hogy Isten oda helyezze azokat, akik gyűlölik a fényt.

Ezekről is prófétált Énók, aki Ádámtól számítva a hetedik volt, amikor így szólt: „Íme, eljött az Úr szent seregeivel,

Ez a prófécia Énok könyvében található, amely egy apokrif könyv, ami azt jelenti, hogy a könyv szerzője, eredetisége ill. ihletettsége megkérdőjelezhető, és ezért nem fogadták el kanonikus írásnak.

Minden bizonnyal Júdás ismerte valahonnan Énok ezen kijelentését, de érdekes, hogy Énok könyve csak a második században került nyilvánosságra. Bárki is írta Énok könyvét, tudhatta, hogy Júdás utalt erre a kijelentésre a levelében, és beleírta Énok könyvébe, hogy úgy tűnjön, hogy a könyv eredeti. Mivel csak a második században jelent meg, ezért a héber írástudók nem tudták görögre fordítani.

Énok történetét ismerjük - próféta volt, és Istennel járt egészen addig, míg Isten magával ragadta. A Zsidókhöz írt levélben ezt olvashatjuk róla: *„Hit által ragadtatott el Énók, hogy ne lásson halált, és nem találták meg, mivel elragadta őt az Isten. Elragadtatása előtt azonban bizonyosságot nyert arról, hogy Isten szemében kedves. Hit nélkül pedig senki sem lehet kedves Isten előtt, mert aki az Istent keresi, annak hinnie kell, hogy ő van; és megjutalmazza azokat, akik őt keresik.”*

Énok mondta, hogy el fog jönni az Úr szent seregeivel. Amikor Jézus visszatér, akkor mi is vele fogunk jönni, *„Mikor Krisztus, a mi életünk megjelenik, akkor vele együtt ti is megjelentek dicsőségben.”* A Jelenések könyvének 19. fejezetében Jézus felnyergeli a fehér lovat, hogy visszajöjjön a Földre, és a vele levő seregek is fehér lovakon fognak lovagolni. Itt az egyházzal van szó, amely Krisztussal fog visszatérni hatalommal és dicsőséggel, hogy visszaállítsa Isten királyságát a földön.

„Íme, eljött az Úr szent seregeivel, hogy ítéletet tartson mindenek felett

Ézsaiás próféciaja Jézus visszatéréséről, amelyet maga Jézus is felolvasott a názáreti zsinagógában, úgy végződik, hogy az Úr ítéletet tart, de Jézus ezt a részt már nem olvasta fel. Összetekerte Ézsaiás papírtekercsét még mielőtt ehhez a részhez ért volna, mert az első eljövetele nem foglalta magába az ítélethozatalt – ez a másodikra maradt.

Máté evangéliumának 24. és 25. fejezetében, ahol a második eljövételéről beszél, azt mondja, hogy *„összegyűjtenek eléje minden népet, ő pedig elválasztja őket egymástól, ahogyan a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől.”*

„Íme, eljött az Úr szent seregeivel, hogy ítéletet tartson mindenek felett, és megbüntessen minden istentelent minden istentelenségért, amelyet istentelenül elkövettek, és minden káromló szóért, amelyet istentelen bűnösökként ellene szóltak.”

Ezek zúgolódók, sorsuk ellen lázadók, vágyaik útján járnak, fölényesen jártatják a szájukat, és haszonlesésből embereket dicsőítenek.

Tipikus politikus...

Ti azonban, szerettem, emlékezzetek meg azokról a beszédekről, amelyeket a mi Urunk Jézus Krisztus apostolai előre megmondtak.

Azt mondták ugyanis, hogy az utolsó időben csúfolódók támadnak, akik istentelen dolgokra irányuló szenvedélyeik szerint élnek.

Valószínű, hogy ez Péter levelére való utalás, ahol Péter ezt írta: „*az utolsó napokban csúfolódók támadnak, akik mindenből gúnyt űznek, akik saját kívánságaik szerint élnek, és ezt kérdezzék: 'Hol van az ő eljövételének ígérete?'*”

*Ezek szakadásokat támasztanak, testi emberek, akikben nincsen Szentlélek.
Ti azonban, szeretteim, épüljétek szentséges hitetekben,*

A hitünknek folyamatosan növekednie kell: minél hosszabb ideig jársz az Úrral, annál erősebb a hited: „*A hit hallásból van, a hallás pedig a Krisztus beszéde által.*” A gyülekezetbe való járás egyik előnye az, hogy növekszik a hitetek, mert Istenről tanulunk az Ő Igéjéből. Pusztán az Ige olvasása és hallása erősíti a hiteteket, mert egyre többet fogtok megérteni Istenről, és minél többet értetek meg vele kapcsolatban, annál jobban megtanultok hinni benne.

imádkozzatok a Szentlélek által,

Kérjétek a Szentlelket, hogy irányítsa az imáitokat.

tartsátok meg magatokat Isten szeretetében,

Tudjátok, Isten nagyon szeret titeket, és ezért meg akar áldani titeket, az Ő jóságát akarja kiárasztani az életetekre. Megtörténhet azonban, hogy kikerültök Isten áldása alól, akárcsak Izrael gyermekei. Ők a hitelenségük miatt nem léphettek be Isten ígéretének áldásába, és veletek is megtörténhet ez. Ugyanúgy, mint az angyalok, akik nem maradtak meg eredeti lakóhelyükön, hanem büszkén fellázzadtak Isten ellen, ugyanúgy büszkeségetek és lázadásotok miatt ti is kizárhatjátok saját magatokat Isten áldásaiból. Ez esetben Isten nem fogja megtenni mindazt, amit a szeretetében meg akart tenni értetek. Akárcsak Sodoma és Gomora lakói, akik felesleges idejüket a saját kívánságaik kielégítésére pocsékolták, ugyanúgy ti is ebben a sok szabadidővel megáldott korban eltévedhettek a testi kívánságok kielégítésének bőségei között. Ha az időtöket erre használjátok, akkor kivonhatjátok magatokat Isten szeretetének és áldásának hatásköréből. Ez nem azt jelenti, hogy Isten azt mondaná neked, hogy „Többé már nem szeretlek”, de sajnálkozni fog azon, hogy nem teheti meg veled azt, ami az eredeti szándéka volt, mert az életed nincs összhangban vele. Isten nem tud megáldani téged, ha megengeded, akárcsak Káin, hogy a megvetés költözzön a szívedbe, vagy mint Bálám, aki megengedte, hogy a kapzsiság töltse el a szívét, vagy mint Kóré, aki engedett a féltékenységnek.

várván a mi Urunk Jézus Krisztusnak irgalmát az örök életre.

Arra várunk, hogy az Úr bármely pillanatban eljöhet, várjuk az Ő dicsőséges eljövételét, és abban a hiszemben élünk, hogy ez akár ma este is megtörténhet, és mindazok a dolgok, amelyeket az anyagi világban építettünk el fognak égni. Akkor az egyetlen maradandó értéket a lelki dolgok jelentik majd. A teljes anyagi nyereségünk eltűnik majd, és sokan, akik most nagyon gazdagnak tartjátok magatokat, akkorra majd lelki koldusokká váltok. Néhány évig gazdagok vagytok, de koldusok lesztek az örökkévalóság idejére. Persze, bejuttok a királyságba, de éppen csak. A Biblia azt mondja, hogy azért imádkozzunk, hogy bőségben érkezzünk meg Isten királyságába.

Azt mondd, hogy nem a cselekedetek által üdvözülünk? Igazad van. Az ajándékért nem lehet megdolgozni, és a megváltás ajándék. Viszont a cselekedeteink alapján ítéltetünk meg majd, és ezek alapján kapjuk meg majd a helyünket, rangunkat az örökkévalóságban.

Évekkel ezelőtt itt a gyülekezetben találkoztam egy fickóval aki azt mondta, hogy „Chuck, szeretném, ha lenne egy új autód.” Nevettem rajta, és azt válaszoltam, hogy én nem szoktam új autókat vásárolni, mert túl gyorsan leértékelődnek, ezért hagyom, hogy másoknak legyen ekkora vesztesége. Azt válaszolta „Van egy autókereskedésem, és szeretném, ha kiválasztanál egy új autót, amelyiket csak akarsz, és a leértékelődést levonom az árából.”

Elmentem a kereskedésbe és kiválasztottam a kedvenc autót a katalógusból, minden extrával, a kedvenc színben. Elküldték a rendelést a detroiti gyárba, legyártották, és elmentem átvenni az autót. Odaadtam a kereskedőnek a régi autót, és az új autóval elhajtottam a kereskedésből. Életemben először volt új autóm, az új autó jellegzetes szaga is az enyém volt. Amint elindultam onnan, tudtam, hogy mindenki engem figyel, bámulja az autót, utánam fordul és nézi, hogy milyen gyönyörű. Egész úton egyfolytában az Urat dicsőítettem.

A feleségem azt kérte, hogy útban hazafelé ugorjak be egy kis tejért. Bementem a boltba, és a bevásárló kocsit tologatva is folyamatosan dicsértem az Urat, mert tudtam, hogy amikor kimegyek a parkolóba, akkor mindenki az én autómra bámul, nagyon el voltam ragadtatva. Aztán kijöttem a boltból, rápillantottam a kocsimra és nem hittem a szememnek. Egy balfék figyelmetlenül nyitotta ki a saját kocsjának az ajtaját és a vezető oldali ajtót összekarcolta. Még haza sem értem!

Olyan mérges voltam, hogy elkezdtem keresni, hogy vajon ki lehetett: az autók ajtaját vizsgálgattam, mint egy detektív, hogy hátha megtalálom a festéknymot. De nem találtam. Egész hazáig olyan nyomorultul éreztem magam, szidtam az embereket, a romlott világot, utáltam mindenkit! Örülhettek, hogy nem vagyok Isten, mert akkor a fél világot azonnal a pokolba küldtem volna.

Bevittem a vásárolt dolgokat a házba. A fiam ott volt nálunk, és rögtön megkérdezte, hogy „Apa, megvan az új autód?” Mondom, „Igen.” „Hadd lássam”. „Hát hogyne!”, válaszoltam. Kiment, elkezdte az autót próbálgatni, a gombokat nyomogatta, és egyszer csak, amint hátrább állva nézi az autót azt kérdezi: „Nicsak, mi ez itt?” Mire én: „El tudod képzelni, hogy amíg a boltban vásároltam addig egy rohadt idióta gazember...” és ismét nekifogtam a szitkozódásnak. De a fiam félbeszakított: „Apa, egyszer minden el fog égni.” „Köszönöm, fiam” – válaszoltam – „szükségem volt erre.” Teljesen elvesztettem a perspektívámat, az új autó fényessége, a luxus elvakított, és elfelejtettem a lényegét.

Az is igaz, hogy hallottam, amint az Úr szól hozzám amikor útban voltam hazafelé, hogy hol van az az öröm, dicsőség és áldás, amiről néhány perccel korábban áradoztál? Mind eltűnt egy kis karcolás miatt!

Amint az Úr visszajövetelére figyelünk megmarad a megfelelő perspektívánk: az anyagi világ teljesen el fog égni. Ennek fényében milyen emberek kell lennünk? Lelkieknek!

Könyörüljétek azokon, akik kételkednek, mentsétek meg őket kiragadva a tűzből. Másokon is könyörüljétek, de félelemmel, utálva még a ruhát is, amelyet testük beszennyezett.

Nem lehet mindenkinek egyformán bizonytságot tenni, a sablonos bizonytságtétel nem igazán jó, mert az emberek különbözök. Egyeseket halálra kell ijeszteni, másokat szeretettel kell kezelni, ismét másora pedig együtérzéssel kell hatni. Húzzátok ki őket a túból, de utáljátok a beszennyezett ruhájukat.

A levél zárása egy gyönyörű áldás

Annak pedig, aki megörizhet titeket a botlástól, és dicsősége elé állíthat feddhetetlenségben, ujjongó örömmel:

Feddhetetlenül fog bemutatni titeket az Úr, mert nincs ítélete azoknak, akik a Krisztus Jézusban lakoznak. Jézus magára vette a világ bűneit, minden egyes eddig elkövetett és ezután elkövetendő bűnödöt magára vette, és meghalt értük. Mindegyiket az Ő vére takarja. Mi azonban nem élhetünk vissza Isten irgalmával, mert aki romlottságot cselekszik nem ismeri az Istent. Hála Istennek azokért, akik hisznek és bíznak Jézus Krisztusban: mert megbotolhatunk, eleshetünk, de Ő feddhetetlenként fog minket az Atya Isten elé állítani.

az egyedül üdvözítő Istennek a mi Urunk Jézus Krisztus által: dicsőség, fenség, erő és hatalom öröktől fogva, most és mindörökké. Ámen.

Amikor a Bárány elveszi a tekercset a trónuson ülő jobb kezéből, akkor az angyalok kiáltják, hogy „Méltó a megöletett Bárány, hogy övé legyen az erő és a gazdagság, a bölcsesség és a hatalom, a tisztesség, a dicsőség és az áldás.”

„Legyetek az igének cselekvői, ne csak hallgatói, hogy be ne csapjátok magatokat.” Cselekedjétek a hallottakat, úgy hogy az igazságban jártok, és az igazság az, hogy szeretnünk kell egymást. Isten szeretete lakozzék a szívetekben a hitetek által! Járjatok és növekedjétek szeretetben és az Isten irántatok érzett szeretetének megértésében, hogy Isten meg tudjon áldani úgy, ahogy ezt meg akarja tenni.